

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3742/2541

พนักงานอัยการ จังหวัด เพชรบูรณ์โจทก์ นาย ณรงค์ เรือนแพจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ตายเข้าชกต่อยกับจำเลยจนเป็นเหตุให้ทั้งสองฝ่ายล้มลงบนพื้นผู้ตายหมดสติแน่นิ่งไปโดยมิได้ลุกขึ้นมาอีกจำเลยลุกขึ้นมาได้ก็เข้าทุบที่ขมับผู้ตายอีก 3 ถึง 4 ที่ มีผู้นำผู้ตายส่งโรงพยาบาล แต่ผู้ตายตายก่อนจะถึงโรงพยาบาลแสดงว่าผู้ตายถึงแก่ความตายเนื่องจากถูกจำเลยทำร้ายแม้ได้ความว่าผู้ตายมีโรคหัวใจและความดันโลหิตอยู่ก่อนและมีเพียงแผลถลอกที่ศอกขวา เข่าขวา และขาซ้าย ก็ไม่เป็นเหตุให้รับฟังว่า ผู้ตายถึงแก่ความตายโดยมิใช่เกิดจากการทำร้ายของจำเลย เพราะการทำร้ายของจำเลยเป็นผลให้เกิดการกระทบกระเทือนร่างกายและจิตใจของผู้ตายอย่างรุนแรง เป็นเหตุให้ระบบการหมุนเวียนโลหิตล้มเหลวขาดเลือดไปเลี้ยงหัวใจอย่างเฉียบพลัน ความตายจึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 290 วรรคหนึ่ง จำคุก 6 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 4 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 4 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี 8 เดือน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คดีวันเกิดเหตุจำเลยเมาสุราขว้างปาเศษอาหารในร้านที่เกิดเหตุและไม่ยอมชำระค่าสุราอาหารเป็นเหตุให้มีการพุดจาระหว่างนายสุรพลกับจำเลย แม้ผู้ตายจะเข้ามาในร้านขณะการพุดจาเรื่องที่จำเลยไม่ยอมชำระค่าสุราอาหารยุติไปแล้วก็ตาม แต่ก็ทำให้ผู้ตายอยากทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อผู้ตายทราบเรื่องจากนายสุรพลแล้วและพูดว่า คนทำมาหากินไม่น่าจะทำอย่างนี้ซึ่งเป็นการวิจารณ์ความประพฤติอันไม่สมควรของจำเลย จำเลยจึงด่าผู้ตายว่าอายเหี้ยอ้วนเป็นคนเสือกและทำร้ายผู้ตายโดยการกระโดดถีบท้องผู้ตาย แสดงว่าจำเลยทราบดีถึงความประพฤติที่ไม่ถูกต้องสมควรของตนอยู่แล้วจึงโกรธที่ผู้ตายซึ่งเป็นคนนอกมาวิจารณ์การกระทำของตน เป็นเหตุให้จำเลยเข้าทำร้ายผู้ตายดังกล่าว จำเลยจึงเป็นผู้ก่อเหตุทำร้ายผู้ตายก่อนเมื่อผู้ตายเข้าชกต่อยกับจำเลยจนเป็นเหตุให้ทั้งสองฝ่ายล้มลงบนพื้นผู้ตายหมดสติแน่นิ่งไปโดยมิได้ลุกขึ้นมาอีก จำเลยลุกขึ้นมาได้ก็เข้าทุบที่ขมับผู้ตายอีก 3 ถึง 4 ที่ หลังจากนั้นนายสุรพลนำผู้ตายส่งโรงพยาบาลแล้วได้ความจากนายเกรียงยศ มุกปักษาเจริญแพทย์เวรประจำโรงพยาบาล เพชรบูรณ์ผู้รับตัวผู้ตายไว้เบิกความว่าขณะรับตัวนั้นผู้ตายถึงแก่กรรมแล้ว แสดงว่าผู้ตายตายก่อนจะถึงโรงพยาบาล กรณีจึงเห็นได้ชัดว่าผู้ตายถึงแก่ความตายเนื่องจากถูกจำเลยทำร้าย แม้ได้ความว่าผู้ตายมีโรคหัวใจและความดันโลหิตอยู่ก่อนและมีเพียงแผลถลอกที่ศอกขวา เข่าขวา และขาซ้าย

ก็ไม่ใช่เหตุให้รับฟังว่า ผู้ตายถึงแก่ความตายโดยมิใช่เกิดจากการทำร้ายของจำเลย เพราะ การทำร้ายของจำเลยเป็นผลให้เกิดการกระทบกระเทือนร่างกายและจิตใจของผู้ตายอย่างรุนแรง เป็นเหตุให้ระบบการหมุนเวียนโลหิตล้มเหลวขาดเลือกไปเลี้ยงหัวใจอย่างเฉียบพลัน ความตายจึง เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลย พยานหลักฐานจำเลยไม่มีน้ำหนักฟังหักล้าง พยานหลักฐานโจทก์ พยานหลักฐานโจทก์มั่นคงฟังได้ว่า จำเลยกระทำผิดตามฟ้องพิพากษายืน

องค์คณะ

วิชิน สุขนทีธรรม · สมมาตร พรหมานุกูล · ไพศาล เจริญวุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3742/2541>